

ben evangelijskemu popotniku, ki je šel iz Jeruzalema v Jeriho in padel med ... Bog ve, ali se bo pač našel dobrosrčni Samarijan, — naj bi že bil v kakoršnikoli obliki —, ki bi se usmilil izmoganega, ranjenega in oplenjenega.

ga reveža, mu očistil in obvezal rane, ga rešil nadležnega in škodljivega mrčesa (dolgov in pijavk), ga postavil na noge in mu pripomogel zopet do človekavrednega in dostojnega življenja? Kompostelski.

lostnega in bridko krvavega obračuna med možem in ženo. Omenjenega dne je došlo med zakoncema 39letnim dninarjem Antonom Sršenom in njegovo 13letno mlajšo ženo Terezijo do prepira, katerega je izzval ljubosumni in vinjeni mož. Očital je ženi nezvestobo, potegnil revolver in oddal več strelcev ženi v vrat, samemu sebi pa je pognal kroglo skozi čelo v glavo. Smrtno varno ranjenega moža in ženo je prepeljal mariborski rešilni oddelček v bolnico, žena bo še najbrž okrevala, mož Anton je pa umrl v nedeljo dne 15. januarja.

Zopet svež požig na Spod. Polskavi. Dne 10. januarja zvečer je uničila požigalčeva roka novozgrajeno gospodarsko poslopje posestniku Francu Lahu na Spodnji Polskavi. Pred 14 dnevi so komaj udušili ogenj v seniku imenovane, tokrat so zapazili nesrečo, ko so že švigali plameni iz poslopja. Komaj so rešili živino ter vozove, zgorelo je

Vse leto 1933 bošta Saian in Iškarjet prihajala vsak mesec na dan kot najbolj čitan roman. Zahtevaj ponudbo Cirilovi tiskarni v Mariboru.

mного sena, slame ter poljskih pridelkov. Gasilci so storili svojo polno dolžnost, orožniki so prijeli pod sumom požiga nekoga slaboumnega fanta. V zadnjem času je uničil požigalec gospodarska poslopja tem-le Polskavčanom: Samasturu, Šturecu, Žagarjevi, Hrastniku in Lahu. Ubogi Polskavčani sicer stražijo, a kaj, ko je požigalec tako težko izslediti, ako je iz domače sredine!

Poskušani božji rop. Pri Sv. Juriju ob Pesnici se je dal neznani potepuh v četrtek dne 12. t. m. zvečer zapreti v cerkev ter je med četrti in triletni na osem poskusil s pilo siloma vdreti v tabernakelj. Odpognil si je že vratca od ciborija, pa tudi vratca k monštranci je že zveržil. Nedvomno bi vzel ciborij in monštranco in še več kaj drugega, ker se je lotil tako zgoda svojega dela. Pri tem pa ga je zmotil organist, ki je stopil slučajno v cerkev, da bi šel po neke pesmi na kor. Orožnik, ki je bil poklican, se je takoj peljal na mejo, da obvesti obmejno vojaško stražo in avstrijske finančne organe o tem, kar se je zgodilo. Zvedel je tamkaj, da sta popoldne istega dne prestopila iz Avstrije s prelaznico mejo dva možka, ki sta rekla, da se bodeta skoraj vrnila, pa še jih do tega časa ni bilo nazaj. Zatorej sta ta dva na sumu. Obmejna vojaška straža je šla takoj patrolirati, če bi na stranski poti srečala omenjena dva možka.

Uboj o priliki kožuhanja. Dne 12. oktobra je bilo na kožuhanju pri posestniku Cilenšku na Vrčičah ob severni meji 40 ljudi. Po končanem delu je prišlo do spopada med skupino bratov Belšak s Plača in med fanti, katere so

vodili trije bratje Potrč s Plača. V pretepu je zabodel Franc Belšak Franca Potrča z nožem na smrt s 6 sunki. Dne 13. januarja je dajalo odgovor za omenjeni pretep pred mariborskim sodiščem 6 obtožencev. Glavni krivec Franc Belšak je bil obsojen na 4 leta in 1 mesec strogega zapora, ostali pa pogojno na nekaj mesecev.

Radi uboja moža 4 leta težke ječe. Dne 14. januarja je obravnaval mariborski senat ta-le slučaj: Dne 20. septembra je ubila 43letna posestnica Neža Novak iz Strezetine pri Ormožu s sekuro v spanju svojega moža. Mož je po krvavem dejanju oblekla in ga je zavlekla izven hiše kakih 200 korakov na travnik. Naslednje jutro je naznanila orožnikom v Ivanjkovcih, da je našla svojega moža mrtvega in ga je skoro gotovo nekdo ustrelil. Ogled mrtveca je pa dognal, da je imel narobe oblečeno srajco in je vodila proti hiši krvava sled. Pod pritiskom dokazov je Novakova zločin priznala in je bila obsojena le na 4 leta ječe, ker je bil ubiti pijanec, ki je ženo pretepal.

Obesil se je sede na stopnicah v kleti v Ljutomeru 18letni trgovski vajenec Julij Bauer iz Črensovcev v Prekmurju. Gospodar ga je poslal v klet po premog, ker ga ni bilo nazaj s kurivom, je šla za njim pogledat služkinja, ki je naletela na obešenca in je bila vsa zdravniška pomoč že zastoj.

20 let robije za po dveh letih odkriti zločin. Dne 17. januarja pred dvema leti je bil v noči na smrt obstreljen posestniški sin Franc Stuhec v Spodnjih Koršincih v ormoškem okraju. Po dolgem času je oblast izsledila zločinca v osebi Josipa Pravička iz Bodislavcev, ki se je mudil v Zagrebu. Smrtno varno obstreljeni je še izpovedal pred smrtjo, da je bil zadet od Pravičkovih fantov. Orožniki so prijeli Franca Praviček, katerega so izpustili na izpoved staršev, ki sta trdila, da so bili njuni trije fantje v usodepolni noči doma. Še le letos julija je zvedela žandarmerija od posestnice Marije Mihalič, da je pravi krivec v zagonetnem zločinu Josip Praviček. Na veselici dan po krvavem dejanju je omenjeni zaupal obtoženec krivdo pod obljubo, da bo molčala. Obtoženi je dejanje tajil, a je bil dne 11. januarja v Mariboru obsojen na 20 let robije in na povrnitev 2500 D stroškov.

Smrtna žrtev fantovskega pretepa. V nedeljo dne 8. t. m. je prišlo med fanti iz Lipja in Črnove v fari Št. Janž pri Velenju pred Obirčevo krčmo v Črnovi do pretepa. Smrtna žrtev spopada je postal 27letni viničarjev sin Matevž Plešnik, ki je obležal s preklano lobanjo. Pretepače so orožniki predali v zapore sodišča v Šoštanj.

Obešenega so našli v Celju brezposelnega delavca Antona Zerjava in Čreta. Nesrečnež zapušča ženo z dvema otrokoma.

Vasovalec-ubijalec. Ubitega so našli v vasi Krivici v občini Prevorje 28letnega posestniškega sina Jurja Jug, ki ga je ubil vasovalec, kateri se je mudil pod oknom sestre ubitega.

Sama se javila policiji. Blagajnica na železniški postaji v Novem Sadu je pomeverila nekaj 100.000 Din in pribe-

NOVICE

Koroški pevci so obiskali Maribor dne 14. januarja in peli ob do zadnjega prostorčka natlačeni Unionski dvorani. Bili so ob prihodu pristrčno sprejeti. Njihova prva pot je bila na Slomšekov grob, kjer jih je pozdravil z ganljivim nagovorom škof dr. Ivan Tomažič. Koroške pevce, 75 po številu, je vodil njihov neustrašeni narodni buditelj g. župnik Poljanec. Za Mariborom so posetili Korošci tudi Celje in Ljubljano. — Pomenljivo izjavo koroških Slovencev prinašamo na uvodnem mestu.

Smrt ožbaltškega g. župnika. Pri Sv. Ožbaltu ob Dravi je umrl tamošnji g. župnik Blaž Brdnik. Rajni je bil rojen l. 1869 v Zrečah pri Konjicah, je vstopil po končanih študijah v minoritski red in bil posvečen leta 1896. Ko je zapustil minorite, je kaplanoval v Starem trgu pri Slovenjgradcu, na Vranskem, na Pilštajnu, bil je provizor v Jurkloštru, kaplan pri Sv. Juriju ob j. žel., pri Sv. Tomažu in od leta 1927 do smrti je pastiroval pri Sv. Ožbaltu. G. Blaž je bil original, nadarjen in je od Sv. Ožbaltu rad dopisoval v »Slov. gospodarja«. Pokopan je bil na mirodvoru svoje fare v soboto dne 15. januarja. Spominjajmo se blagopokojnega v molitvah!

60letnico je slavil v svoji vili na Slemenu pri Selnici ob Dravi ugledni narodnjak g. Peter Vogrič s svojo ženo. Jubilar je bil dalje časa restavrater v Njujorku in pred 10 leti se je naselil na Slemenu, kjer se veseli občega ugleda in priljubljenosti. Bog nam ohrani g. Vogriča in njegovo soprogo v zdravju še mnogo let!

Ogenj je izbruhnil v noči 14. januarja v delavnici tovarne Iris na Pobrežju pri Mariboru. Tovarna izdeluje medeninaste izdelke in zrcala. Požar se je naglo širil, ker so goreli leseni zaboji. Uničenih je več strojev in cenijo škodo na 500.000 Din. Domnevajo, da je nastal ogenj vsled kratkega stika.

Vlom v gostilniške prostore. V noči na 10. januar je obiskal vlomilec gostilniške prostore gospe Drčar v Kacijanjerjevi ulici v Mariboru in odnesel natakariči 200 Din in srebrno uro. Uzmovič se je moral skriti v klet in ko je bila gostilna zaprta, je udrl v gostilniške prostore s sekuro.

Družba železniških tatov pod ključem. Orožniki na Teznu pri Mariboru so izročili sodišču sedemčlansko družbo, ki je povzročila železniški upravi škode za 50.000 Din. Uzmoviči so izmikalili iz vagonov in lokomotiv bakrene, cinaste in medene predmete.

Ženo in sebe. Dne 13. januarja je prišlo na Boču pri Selnici ob Dravi do ža-

žala v Maribor, da bi ušla preko meje v Avstrijo, kar ji ni uspelo. V Mariboru je živila Katica Dejanovičeva nekaj časa brezskrbno, ker je bilo zasledovanje usmerjeno drugam. Naposled se je javila sama mariborski policiji, ki jo je odvedla na odgovor nazaj v Novi Sad.

Vlom v občinsko pisarno v Litiji. Neznanec je vlomil v prostore občinske pisarne v Litiji in odnesel iz male ročne blagajne 200 Din in nekaj kolekov. Večje denarne svote so bile v veliki železni blagajni, kateri pa vlomilec ni bil kos s priprostim vlomilskim orodjem.

Zmrznil. V ponedeljek dne 9. t. m. se je mudil na sejmu v vasi Žirovnica pri Ložu na Kranjskem posestnik Jakob Pernšek iz Podcerkve. Vinjen se je vračal domov, zgrešil pot in zmrznil. Zapušča ženo in 6 nedoraslih otrok.

Smrtna nesreča na lovu. Dne 9. t. m. so lovili v Spodnji Davči pod Blegušem na Kranjskem srnjake z gonjači. Mladi lovec Jože Torkar, rovtar v Zali, je ustrelil po nesreči gonjača Petra Zlatoperja.

Železniška nesreča zahtevala 10 mrtvih in 20 težko ranjenih. Dne 10. januarja se je zgodila v bližini romunske prestolice Bukarešte težka železniška nesreča. Na glavni progi Temešvar—Krajova—Bukarešta se je pokvarila nenadoma osebemu vlaku lokomotiva in se je vlak ustavil. Radi popolne teme je zavozil 10 minut pozneje v osebni vlak s polno brzino brzec. Sunek je zadnjih pet vagonov osebnega vlaka, ki je bil poln potnikov, zdrobil. Nesreča je tirjala 10 smrtnih žrtev in 20 težko ranjenih.

Največja finska trdnjava žrtev eksplozije. Dne 10. januarja je zletela vsled eksplozije streliva v zrak največja pomorska finska trdnjava, ki je bila oddaljena komaj 15 km od Helsingfors.

Hčerka Trockega si sama končala življenje. Dne 11. januarja si je končala s plinom življenje v Berlinu hčerka znanega boljševiškega patrijarha Trockega. Samomorilka je bila ločena od moža in je spremljala po izgnanstvu iz Rusije očeta v Turčijo. Radi zdravljenja na pljučih se je nastanila v Nemčiji. Po okrepljenju zdravja ji je nemška oblast prepovedala nadaljnje biva-

V vzhodno-štajerskem kraju Voralpe je došlo do kmečkih nemirov radi iztirjevanja davkov. Naval kmetov je avstrijska oblast razpršila s pomočjo vojaštva.

nje v mejah nemške države in jej zapretila z izgonom in radi tega je izvršila samomor.

Prava metoda uspešnega negovanja lepote počiva na uporabi takšnih pripomočkov, kateri se izdelujejo iz sestavin, ki medicinsko učinkujejo, kot so to: Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito kože in Elsa-pomada za rast las (2 lončka brez daljnih stroškov 40 Din), Elsa-mila lepote in zdravja (5 kosov franko 52 Din), pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatr 341, Savska banovina.

Primarij dr. Pestotnik Franc, specialist za živčne bolezni in šef bolnice za duševne bolezni v Novem Celju, ordinira počenši s 16. januarjem v palači Mestne hranilnice, Krekov trg 7 v Celju dnevno od 2½ do 4½ ure popoldne. 69

Zdravnik čudodelnik.

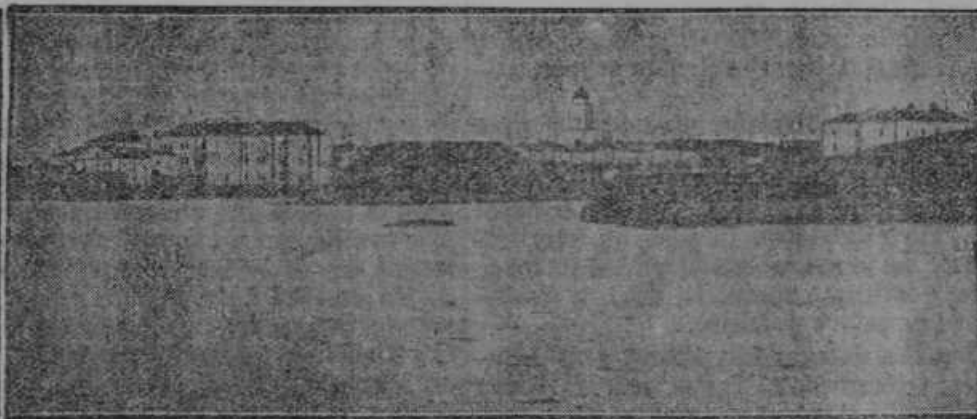
Na dvorišču kanadske farme pri Williamsburgu v kanadski pokrajini Ontario se nudi gledalcem redek prizor. Tamkaj vrši prakso zdravnik-ču-

dodelnik, gotovi dr. Locke. Omenjeni se je povspel od navadnega podeželskega zdravnika do specialista, h katerega mu vrejo vse mogoče stranke. On sprejme več bolnikov nego največje bolnice. Se zgodi, da čaka nanj nad 1000 oseb. Plačilo — nagrada ali honorar dr. Lockeja za kakorsikoli zdravljenje znaša 40 Din.

Iz vseh delov Kanade in Združenih ameriških držav se drenjajo bolniki na dvorišče podeželske klinike. Zdravnik sprejme vsakega bolnika brez ozira na stan in njegove premoženjske razmere.

Dr. Locke se je povspel do tolike znamenitosti, ker zdravi poapnenje žil. Neznatno mesto Williamsburg je postalo pozorišče prizorov, kakor so običajni po najbolj znamenitih božjih potih — ozdravljeni bolniki mečejo proč berglje, skačejo iz vozičkov in pričnejo hoditi.

Zdravnik — čudodelnik sedi na vrtem stolcu na sredi med bolniki. Redko-kečaj ogovori kakega, navadno ga niti ne pogleda. Zadostuje, da z rokami ne-

Finska trdnjava Fort Mac Elliot, ki je zletela v zrak vsled eksplozije municije.

Levo:

V zadnjem času so poskušali komunisti na španskem prevrat, ki jim ni uspel. Policija goni v zapore kolovodje nemirov.

Parada sudanskih jezdecev v Afriki.

Koliko premesi bolnikove noge. Zdravljenje vsakega bolnika ne traja dalje nego 3 minute. Nato vtakne zdravnik plačilo v žep, zapusti od časa do časa ordinacijsko sobo, da zanese pobrani honorar v kuhinjo in zopet sede na sukajoči se stolec med bolnike.

Casnikarskemu poročevalcu je dal dr. Locke sledeča pojasnila glede svojega čudotvornega zdravljenja: »Osrednji živec na nogi gre skozi podplat. Vsako vzbočenje na podplatu vsebuje 4 kosti. Ako se vzboka poniža, zaidejo

kosti v nenaravne lege in pritiskajo na živec. Če je zagozden živec med kosti, povzroča zagozdenje bolečino, ki jo je občutiti po celem telesu. Posledica omenjene bolečine se kaže na poapnjenju žil, na ginevanju mišic in na bebovosti. Jaz ne storim ničesar drugega, kakor da popravim znižanje podplata in vrnem nogi njeno naravno lego.«

Radi ogromnega obiska pri dr. Lockeju se je povzdignilo poprej neznatno gnezdo Williamsburg v mesto s številnimi restavracijami in hoteli.

DRUŠTVENE VESTI

Vurberg. Petindvajsetletnica prosvetnega društva. Srebrna jubilejna proslava vurberškega katoliškega prosvetnega društva se je zelo slovesno izvršila na Kraljevo dne 6. t. m. Proslava se je pričela že predpoldan v cerkvi. Okrog angelske ure se je ta dan zgrnila lepa četa mladeničev in tudi nekaj deklet, ki so članice društva. Slavnostni cerkveni govor je imel g. dr. Josip Jeraj iz Maribora, kateremu bodi za krasen govor na tem mestu izrečena zahvala. Slovesno sv. mašo je nato daroval ob pol desetih g. prelat dr. Anton Okolokulak iz Varšave, ki se je ravno v tem času mudil pri

svojih sorojakih, pri naših bratih Rusih, ki so naseljeni na Vurbergu. Popoldne se je proslava nadaljevala v »Župnijskem domu«. Vse goste, katerih je bila nabito polna dvorana, je prav pristočno pozdravil predsednik društva Viktor Gašparič, posebej še g. dr. Jeraja, g. prelata in njegovega brata, načelnika ruskega sanatorija g. dr. Boleslava Okolokulaka, ki je nato društvu in njegovemu plodovitemu delu iskreno čestital, kar si štejemo v veliko čast. V imenu PZ v Mariboru pa je društvu čestital in vse goste pozdravil podpredsednik g. dr. Josip Jeraj. Predsednik društva je nato v svojem govoru orisal v kratkih potezah razvoj in delovanje društva tekom 25 let. Med govorom je izrekel v imenu društva prav pristočno zahvalo domačemu g. župniku Alojziju Kokelj kot ustanovitelju društva ter prvemu oratarju in sejalcu krščanske prosvete na Vur-

bergu. Ob koncu govora je predsednik izrazil veliko željo, da bi ta jubilejna proslava društva rodila obilo lepih sadov. Naj bi vzbudila pri vurberški mladini smisel in pravo veselje do prosvetnega dela, naj bi našla pot v naše društvo, kjer bi se mladeniči in mladenke vzgojile v idealne in značajne ljudi, ki so ponos svoji fari in domovini. Po govoru se je predstavljala v občo zadovoljnost krasna igra »Miklova Zala«. Omikani gospodje so se izrazili, da je bila igra prav dobro podana. Zato gre vsa čast našim igralcem, ki so tokrat pokazali vse svoje igralske zmožnosti in moči. Igralci so za ves svoj veliki trud in svoje delo želi lepo priznanje občinstva. Ob tej igri se je ob koncu zaslišala primerna pesem »Gremo v Korotana«, katero so izvrstno zapeli domači cerkveni pevci. S pesmijo »Oj Doberdob« se je društvo spomnilo tudi vseh v svetovni vojni padlih članov in s tem se je jubilejna proslava društva primerno dovršila in končala.

Cirkovce pri Pragerskem. Četudi se o naši fari malokdaj bere, vendar se tudi mi gibljemo na kulturnem polju. Da se pa lahko merimo s sosednimi farami, nam je pokazala naše Bralno društvo dne 8. t. m. z Golarjevo igro »Dve nevesti«, ki je ravno primerna za ta čas, da se tudi v tej krizi ne ustrašijo bodoči zaročenci težav in neprilic. Da so igralci napravili velik učinek na gledalce, je pokazala zadovoljnost na obrazih, ki so se čutili prizadete. Pred vsem je zbudil smeh Miha, kateremu so se vsi smejali in to veliko radi tega, ker je to vlogo igral kot tak, ki so mu kretnje za oder prirojene. Nič manj se nismo smejali materi »Dveh nevesti«, ki pa je včasih izvajala svojo vlogo pretirano. Zadovoljni smo bili tudi z nevestama Milico in Lizo ter z njuno nino poizvedovalko bogatih fantov Nežo. Vse, kakor mislimo, da je vsak s smehom na rdečem obrazu zapustil dvorano, ki je žalibog skoraj vedno premala; pred vsem smo pa to opazili zadnjič, ko človek ni mogel niti najmanj spremeniti svojega prvotnega mesta. Vso čast izrekamo na tem mestu fantom ter dekletom za izborno podano igro. Kot smo videli, res nujno potrebujemo malo večjo dvorano kakor tudi oder, da bomo igrali vsakovrstne igre ter s tem privabili tudi naše fante, ki se še ne zavedajo teh težkih časov. Zato vabimo vse, ki se žele vsaj malo izobraziti,

Največji kanal na svetu.

Prihodnjo pomlad bodo predali ruski sovjeti prometu baš kar dograjeni kanal iz Leningrada v Belo morje do mesta Soroka. Bo to na celem svetu največji pomorski kanal. Dolg je 226 km, dokaj večji nego Panama kanal, ki loči obe Ameriki, ali Sueški prekop, ali prekop cesarja Viljema. Kakor večina prekopov spaja tudi ta dvoje morij in bo za ladje pomenil veliko prikrasjanje pota. Vzhodno morje je dobilo s tem kanalom zvezo z Belim morjem, ki je bilo doslej radi svoje lege eno najbolj nedostopnih na svetu, ne

Pavel Keller:

2. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Colnarica ni odgovorila, niti vzdihnila ni. Le rekla je:

»Počakati morava, dokler ne pride.«

Naenkrat so se razlegnili z dvorišča sem do nečič klici na pomoč.

»Kdo pa tako strahovito kriči? Ali je to Katrica? O Bogi!«

Vihrali sta po stopnicah doli. Iz temne noči, ki še nikakor ni minila, so začele vstajati postave; vsa hlevska vrata so se odprla, hlapci, dekleta so planili na plan. Pred slabo razsvetljenimi hišnimi vrati je ležala deklica Hana. Ni mogla več kričati; le ječala je še na pomoč. Grozovit strah je ubogo deklico omrtvel. Nesli so jo v kuhinjo in jo položili na veliko klop pri steni.

»Hana, Hana, kaj pa ti je? Kaj se je vendar

pripetilo?« je vprašala Colnarica. Dekle je moglo le blebetati.

»Pri studencu — pri studencu —«

»Kaj je pri studencu?«

»Katica — Katica —«

»Kaj je s Katrico?«

»Mrtva!« —

In dekle se je onesvestila. Toda še druga je izgubila zavest, Bogatčevka, Katrčina mati. Nekajkrat je bolno zakričala, nato pa se je zgrudila. Hlapci in dekleta so stali kakor ukopani — edina, ki je ostala mirna, je bila gospodinja Ana.

»Odrnite Bogatčevki senca z vodo in tudi Hani, vlijte jima močne kave, nesite ju v zgornjico in ju položite na mojo posteljo. Franče in Tone naj vzameta senene trage in naj gresta z menoj. Dajte mi luč!«

Čez kakih deset minut so prinesli Katrico. Bila je mrtva. Njena plesna obleka je bila čisto premočena, deloma raztrgana, njeni lepi plavi lasje razkuštrani, na vratu so se ji poznale rdeče